

Matija Nenadović

26. februara 1777. godine u Brankovini, od oca, oborkneza, Alekse Nenadovića i majke Jovane, rođene Đelmašević, rođen je prota Matija Nenadović, ustanički vojvoda, diplomata i pisac. Kod porodičnog paroha popa Stanoja u Brankovini Matija je od malih nogu učio da čita i piše, zatim se školovao u Ašanji i Kupinovu, postao sveštenik 6. juna 1793. i prota 1795. godine.

1804. godine, posle „seče knezova”, sa stricem Jakovom Nenadovićem, učestvovao je u podizanju ustanka i bio među glavnim ustaničkim vođama u borbama kod Valjeva i Sapca, zatim Karanovca i Užica i komandovao delom konjice u čuvenoj bici na Mišaru, 1806. godine.

Od 1805. do 1807. bio je prvi predsednik Praviteljstvujuščeg sovjeta, a od 1807. do 1811. valjevski vojvoda, sa upravom u 34 sela i dve varošice, Ubu i Paležu.

Karađorđe ga je 15. juna 1811. godine imenovao, zajedno sa Lukom Lazarevićem, za glavnog zapovednika vojske na Drini, a njihova vlast se prostrla na valjevsku, šabačku, zvorničku i sokolsku nahiju.

Tokom turske ofanzive na Srbiju 1813, zajedno sa Simom Markovićem, bio je imenovan za zapovednika odbrambenog odseka, od Loznice do ušća Drine, gde je dugo i hrabro odolevao turskim napadima, da bi se u tek u jesen, među poslednjima, i on povukao u Austriju.

Posle pada Srbije, 1814. i 1815. godine, nastojao je da zainteresuje velike sile za njenu sudbinu. Nakon izbijanja Drugog srpskog ustanka vratio se u Srbiju, gde je postao član Narodne kancelarije i imenovan za valjevskog kneza.

Zbog neslaganja sa načinom vladavine kneza Miloša penzionisan je 1832. godine.

Član novoosnovanog Državnog sovjeta postao je 1838, ali je zbog neslaganja sa knezom Mihailom ponovo morao da napusti Srbiju 1840, gde se vratio 1842. i sa dolaskom Aleksandra Karađorđevića na mesto kneza postao državni savetnik.

1844. godine sa svojim ljudima ugušio je Katansku bunu protiv kneževе vlasti.

Matija je zapisivao svoja sećanja, želeći da iza sebe ostavi svedočanstvo o značajnim ljudima i sudbonosnim događajima svoga doba i sopstvenom udelu u njima. Tako su nastali „Memoari“, knjiga koja pored svoje književne vrednosti predstavlja i jedan od najdragocenijih izvora za istoriju Srbije tog vremena.

1852. godine prota Matija Nenadović je penzionisan, a samo dve godine kasnije, 11. decembra 1854. godine, je umro u Valjevu.

Divna Milošević

[Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported](#)

You are free:

- to Share - to copy, distribute and transmit the work
- to Remix - to adapt the work

Under the following conditions:

- Attribution. You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work).
- Noncommercial. You may not use this work for commercial purposes.
- Share Alike. If you alter, transform, or build upon this work, you may distribute the resulting work only under the same or similar license to this one.
 - For any reuse or distribution, you must make clear to others the license terms of this work. The best way to do this is with a link to this web page.
 - Any of the above conditions can be waived if you get permission from the copyright holder.
 - Nothing in this license impairs or restricts the author's moral rights.